

B – 13^e zondag – 29 juni 2021
Wijsheid 1,13-15; 2,23-24; 2 Kor 8,7.9.13-15; Mc 5,21-43

Geloof geneest

Toen Jezus het meer van Galilea weer was overgestoken, na de storm op zee vorige week (u weet het nog van vorige week), en weer tussen de mensen doorliep, dacht Hij misschien dat het wat rustiger zou worden. Het enige dat de evangelist Marcus vertelt, dat er veel volk was. Maar er gebeurde toen iets dat eigenlijk nooit had moeten gebeuren. Het was niet gepland. Marcus, de evangelist, vertelt ons dan dat prachtige verhaal over twee wondertekens van Jezus, een genezing en een opwekking uit de dood. Het is zelfs een dubbel-verhaal, twee verhalen in één. En Jezus doet die wonderen, niet omdat Hij het zelf wilde, maar vanwege het persoonlijk initiatief van twee personen, twee personen die naar Jezus toe komen, twee mensen die grote moeite doen, die aandringen, hard aandringen, bijna brutaal.

Jairus, de overste van de Synagoge, die zich met zijn ellebogen een weg baant door de mensenmenigte, voor Jezus neerknielt, en smeekt: “Mijn dochtertje ligt op sterven. Kom haar toch de handen opleggen”... En dan die vrouw. Al twaalf jaren lang een hopeloos medisch geval. Bloedingen die niet te stoppen zijn. En dat betekent niet alleen dat ze van de ene dokter naar de andere loopt, maar dat betekent ook, dat ze volgens de wet van Mozes onrein is, ritueel onrein, dus onaanraakbaar, niet aangeraakt mag worden en niemand mag aanraken, dat ze uitgesloten is uit de samenleving.

Het zijn twee personen die een zo groot geloof hebben, dat ze weten dat Jezus op hun vraag zal ingaan. En die Jezus er inderdaad toe brengen twee wonderdaden te verrichten. Jezus is niet de wonderdokter die zomaar mensen geneest, in het voorbijgaan. Nee, iedere keer wordt Hij gevraagd, soms zelfs met grote aandrang, soms uitgedaagd. Dat moeten wij ook doen, wanneer wij bidden. Aandringen. Bij herhaling. In geloof en vertrouwen altijd weer dezelfde gebeden voorleggen aan God.

En bij zoveel geloof, kan Jezus niet anders. Jezus geneest. Zoals Hij wel eens vaker zegt: “Je geloof heeft je genezen”.

Het staat verder niet in de Evangelie-teksten, en we weten dus niet hoe het verder is gegaan met de bloedvloeiende vrouw die genezen werd, en het jonge tienermeisje dat weer ten leven werd gewekt. En we weten ook niets over hun verdere levensloop. Blijkbaar was dat voor de evangelist ook niet belangrijk. Het is in ieder geval duidelijk dat het jonge meisje, ook al is het groot en oud geworden, net als de vrouw die misschien ook stokoud is geworden, uiteindelijk is overleden. Hun genezing, hun verrijzenis uit de dood, was niet een verrijzenis tot eeuwig leven.

Wat Jezus hier doet, is dat Hij een teken stelt. Wanneer wij zo, in de loop van het jaar, de Evangelieteksten lezen, horen we wel vaker Sadduceeën en Farizeeën aan Jezus vragen: “Wat voor teken doet Gij dan wel, waardoor wij kunnen zien dat wij in U moeten geloven?” (Joh 6,30). En van de andere kant, horen we Jezus vaak zeggen, als Hij iemand heeft genezen: “Je geloof heeft je gered”. Ook vandaag weer, met de vrouw: “Uw geloof heeft u genezen”. Wanneer Jezus iemand geneest of opwekt uit de dood, geeft Hij inderdaad een teken, het teken dat Hij, als Zoon van God, macht heeft over leven en dood. Maar van de andere kant, wanneer Hij tegen iemand zegt die Hij pas heeft genezen: “Je geloof heeft je gered”, zegt Hij als het ware dat Hij die persoon alleen heeft kunnen genezen, omdat die persoon in Hem geloofde.

Maar. Hoeveel tekenen Jezus tijdens zijn openbaar leven ook heeft gedaan, veel mensen geloofden toch niet in Hem. Het teken begrijp je pas, accepteer je pas, als je er zelf in gelooft.

Met al de tekenen, al de wonderen die Jezus tijdens zijn openbaar leven doet, laat Hij zien dat God een God is van gezondheid, van heelheid, van leven. Het is zo mooi verwoord in de eerste

lezing die de Kerk heeft gekozen als achtergrond van het Evangelieverhaal van vandaag, uit het boek van de Wijsheid van Salomon: “Niet God heeft de dood gemaakt, en Hij scheidt geen behagen in de neergang van de levenden. Hij heeft immers alles geschapen om te leven, gezondheid geeft Hij aan de schepselen van de aarde. [...] God heeft de mens geschapen voor onvergankelijkheid, en Hij heeft hem gemaakt als een afspiegeling van zijn eigen Wezen”.

Aan dit prachtige stukje uit de Heilige Schrift hoef ik niets meer toe te voegen, het behoeft geen commentaar.

Régis de la Haye, diaken